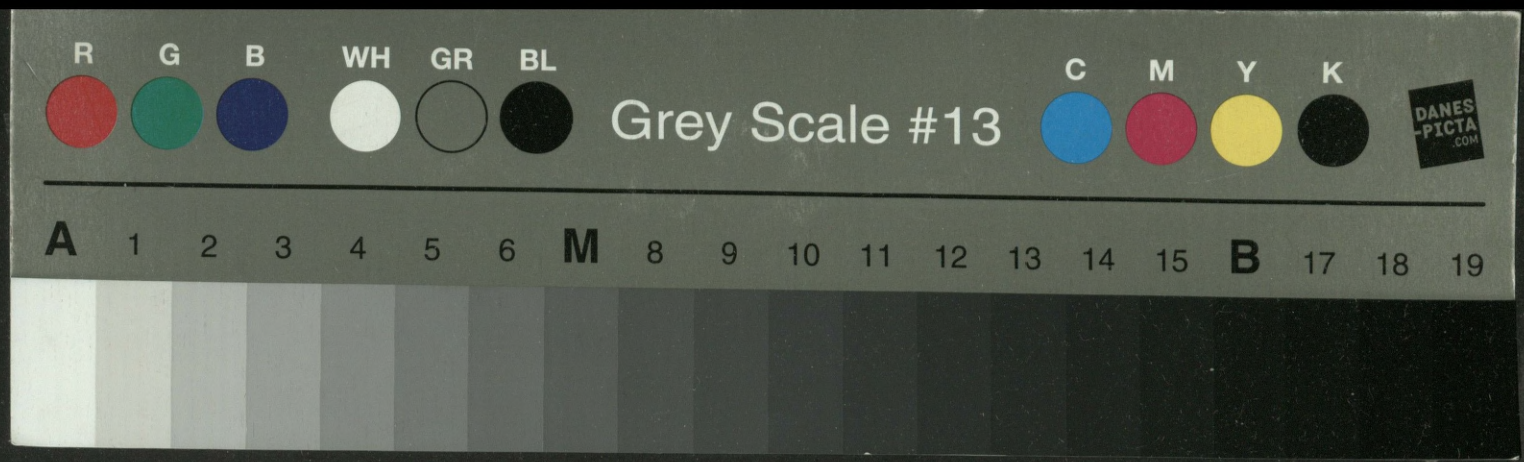

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

[redacted]
Egz. Nr 1

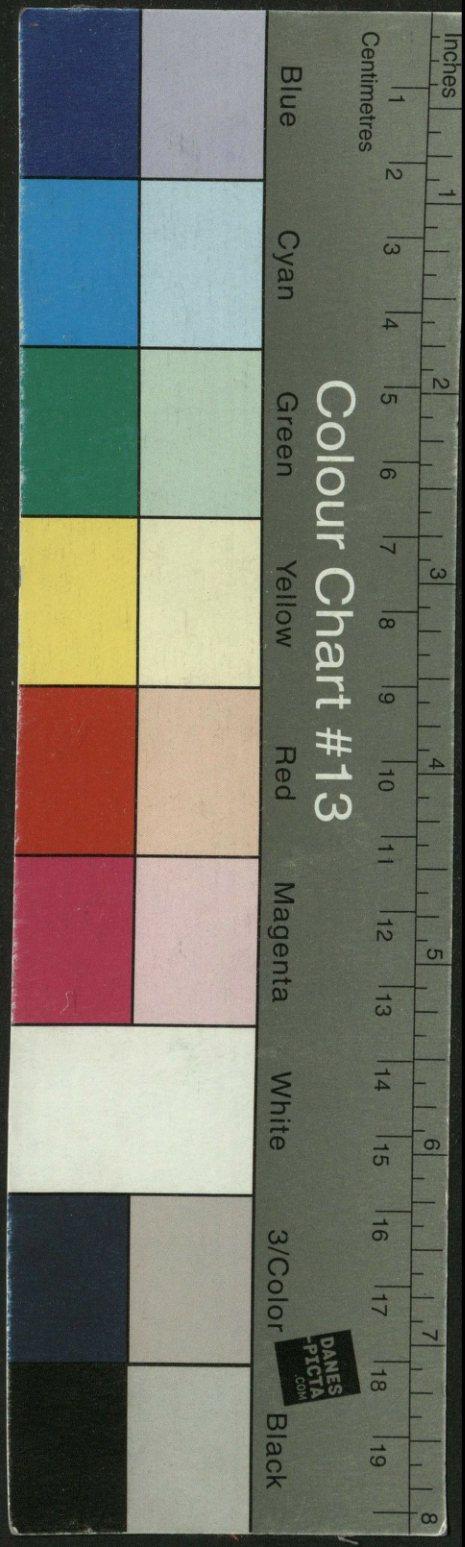
ppłk dypl. mgr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ W PUŁKACH LOTNICZYCH

Skrypt

Biblioteka Główna ASG
im. gen. broni K. Świerczewskiego
Nr ewid. 02722
038559
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
038559

WARSZAWA WRZESIEŃ 1973

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

[redacted]

Egz. Nr 1

ppłk dypl. mgr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ W PUŁKACH LOTNICZYCH

Skrypt

Biblioteka Główna ASG
Nr ewid. 020722
im. gen. broni K. Świerczewskiego

038559

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWO-
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

038559

WARSZAWA WRZESIEŃ 1973

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. gen. broni K. Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 88 ust. 2
(Dz.U. Nr 11 poz. 95)
podpis

[redacted]

Egz.nr 001

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TAKTYKI LOTNICTWA

/-/ płk doc.dr nawig. J. MALINOWSKI

Dnia 27 października 1973 r.

BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA OLA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BR. K. ŚWIERCZEWSKIEGO
0.2772
Nr ewid.

Wojsk. pl 12657/73

ppłk dypl. mgr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

"OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ W PUŁKACH LOTNICZYCH"

SKRYPT

AKCHIWUM
BLIOTEKI SZKOLENIOW
KADEMII SZTABU GENERALNE
im. gen. broni K. Świerczewskiego
38559

BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA OLA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BR. K. ŚWIERCZEWSKIEGO
0056[illegible]/73
Nr ewid.

W A R S Z A W A WRZESIEŃ 1973 r.

SPIS TREŚCI

	Str.
W S T Ę P	7
I. STANY I STOPNIE GOTOWOŚCI BOJOWEJ	9
1. Stany gotowości bojowej	9
A. Stan stałej gotowości bojowej	9
B. Stan podwyższonej gotowości bojowej	11
C. Stan pełnej gotowości bojowej	12
2. Stopnie gotowości bojowej dla lotnictwa myśliwskiego i myśliwsko-szturmowego	13
A. Gotowość bojowa nr 1	14
B. Gotowość bojowa nr 2	14
C. Gotowość bojowa nr 3	14
D. Gotowość bojowa nr 4	15
II. PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW PUŁKU NA RZUTY	16
III. PODSTAWOWE NORMY CZASOWE POSZCZEGÓLNYCH STANÓW I STOPNI GOTOWOŚCI BOJOWEJ ORAZ STOPIEŃ PRZYGOTOWANIA SAMOLOTÓW	19
1. Normy czasowe osiągania wyższych stanów oraz przejścia do odpowiednich stopni gotowości bojowej	19
A. Podstawowe normy czasowe pułków lotniczych ..	19
B. Czasy startów załóg i pododdziałów utrzymujących dyżur bojowy	23
C. Pozostałe czasy osiągania wyższych stanów gotowości bojowej	24
2. Czasy odtwarzania gotowości bojowej przy pomocy komendy lotniska zapasowego /lotnisko zapasowe/ i I rzutu naziemnego zabezpieczenia /lotnisko operacyjne/ z pomocą personelu latającego	28
A. Na lotnisku zapasowym	28
B. Na lotnisku operacyjnym	28
3. Stopień przygotowania samolotów /śmigłowców/ w poszczególnych stanach gotowości bojowej	29

Str.

IV. PODSTAWOWE DANE WYJŚCIOWE I PRACA DOWÓDCY I SZTABU W CZASIE OPRACOWANIA PLANU OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ 31

V. DOKUMENTACJA OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ PUŁKU LOTNICZEGO 36

1. Elementy składowe planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej 36

A. Myśl przewodnia osiągania wyższych stanów gotowości bojowej 37

B. Zadania do realizacji w poszczególnych stanach gotowości bojowej 37

C. Tabela norm czasowych osiągania wyższych stanów gotowości bojowej 37

D. Ogólny podział sił i środków do wykonania zadań 38

E. Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć poszczególnych stanów gotowości bojowej 38

F. Graficzna część planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej 38

G. Dokumenty pozostałe 39

2. Dokumenty pododdziałów i rzutów 39

VI. SZKOLENIE I KONTROLA GOTOWOŚCI BOJOWEJ 41

1. Szkolenie podstawowe 41

2. Szkolenie doskonalące 41

3. Zasady kontroli 41

VII. PRAKTYCZNE OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ 44

1. Organizacja systemu alarmowego 44

2. Alarmowanie stanów osobowych o wprowadzeniu określonego stanu gotowości bojowej 44

3. Praktyczne osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej 46

VIII. KIEROWANIE OSIĄGANIEM WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ 48

ZAKOŃCZENIE 51

BIBLIOGRAFIA 53

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Nr 1 - Strona tytułowa planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej plmsz

Nr 2 - Tabela norm czasowych osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

Nr 3 - Stan i poziom wyszkolenia personelu latającego i stan sprzętu bojowego

Nr 4 - Stan i podział stanu osobowego pułku

Nr 5 - Stan i podział środków zabezpieczenia

Nr 6 - Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć poszczególnych stanów gotowości bojowej

Nr 7 - Skład sił i środków wydzielonych do zabezpieczenia mobilizacji oraz ilości uzupełnienia wcielanego do poszczególnych pododdziałów

Nr 8 - Zabezpieczenie obiektów garnizonu i wyjście jednostki do rejonu alarmowego

Nr 9 - Organizacja zabezpieczenia

Nr 10 - Sygnały alarmowe

Nr 11 - Normy i urzutowanie nienaruszalnych zapasów materiałowych

Nr 12 - Organizacja wyprowadzenia sztabu i pododdziałów do rejonu alarmowego

Nr 13 - Plan ewakuacji zapasów materiałowych, pododdziałów i magazynów stałych

Nr 14 - Inżynieryjna rozbudowa zasadniczego rejonu alarmowego

Nr 15 - Terminy i sposoby składania meldunków

Nr 16 - Dokumenty łączności

Nr 17 - System alarmowania i organizacja osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

W S T Ę P

Potrzeba utrzymania wojsk w ciągłej i wysokiej gotowości bojowej wynika przede wszystkim z ich podstawowego przeznaczenia. Potrzeba ta w odniesieniu do lotnictwa posiada szczególne znaczenie, gdyż musi być ono stale gotowe do obrony granic powietrznych przed nagłym uderzeniem środków napadu powietrznego, a tym samym do obrony suwerenności naszego państwa. Lotnictwo też, wraz z innymi środkami obrony przeciwlotniczej, musi zapewnić osłonę przegrupowań wojsk oraz pracę przemysłu i administracji państwowej, a następnie wziąć udział w operacji powietrznej i wesprzeć działania bojowe wojsk lądowych.

Znane jest powszechnie ciągłe zagrożenie ze strony państw imperialistycznych. W tym celu są zorganizowane odpowiednie pakty militarne, które znajdują się w ciągłej gotowości do realizowania przemocą swej polityki. Znane są przypadki w najnowszej historii uzyskiwania dużego zaskoczenia i prowadzenia wojen lokalnych /WIETNAM, ZRA/.

Wyposażenie wojsk w środki umożliwiające szybkie przemieszczenie się, ciągłe zagrożenie niespodziewanym napa`em, przewidywany szybki przebieg działań wskazują na to, że powinniśmy być ciągle gotowi do odparcia agresji ewentualnego przeciwnika. Dlatego też znaczenie wysokiej gotowości bojowej jest wielkie. Chodzi nawet niekiedy o to, aby przez odpowiedni stan, wyposażenie i uzbrojenie naszych wojsk odstraszyć agresora, dać mu przekonywujące dowody na nieopłacalność jakichkolwiek poczynań wojennych, że po prostu nie będzie mu się opłacało rozpoczynać konfliktu zbrojnego ze względu na dużą siłę i wysoki stan gotowości naszych środków obrony.

Z tych właśnie względów wynika potrzeba prawie natychmiastowego wprowadzenia lotnictwa do działań i dlatego też należy odpowiednio wcześniej opracować odpowiednie dokumenty zapewniające szybkie wykonanie tego zadania. Po to są opracowane określone dokumenty organizacyjne, jak dyrektywa ministra Obrony Narodowej, rozkaz dowódcy Wojsk Lotniczych, rozkazy dowódców związków taktycznych lotnictwa. Dlatego też jest dany właściwy czas na opracowanie niezbędnej dokumentacji oraz są przekazywane odpowiednie wytyczne, rozkazy i zarządzenia dotyczące

BIBLIOTEKA SZKOŁY ... Nr ewid. ...

utrzymywania stałej i osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej oraz nakazujące realizowanie systematycznych treningów w tym zakresie. Przedstawione w niniejszym skrypcie dane i zasady osiągania wyższych stanów gotowości bojowej dotyczą pułków lotniczych lotnictwa operacyjnego.

. STANY I STOPNIE GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Gotowość bojowa jest to całokształt przedsięwzięć, które końcowej fazie powodują zdolność bojową pułku lotniczego do ykonania zadań w określonym czasie i przestrzeni odpowiednio o wymagań współczesnego pola walki.

Gotowość bojowa obejmuje:

elementy szkolenia bojowego, czyli odpowiedniego poziomu wyszkolenia żołnierzy, kadry i sztabów;

stan moralno-polityczny;

stan ilościowy i jakościowy sprzętu bojowego i technicznego;

stan ukompletowania w środki materiałowo-technicznego zabezpieczenia;

procent ukompletowania stanów osobowych;

problematykę mobilizacyjną /planowanie uzupełnień i przygotowanie rezerwy/;

zorganizowanie systemu alarmowania i ostrzegania;

dokładną znajomość przez stany osobowe zadań wynikających z powyższych założeń organizacyjnych.

1. Stany gotowości bojowej

Stan gotowości bojowej oznacza zakres przygotowania do owadzenia działań bojowych przez wszystkie siły i środki łku lotniczego. Rozróżnia się:

A. Stan stałej gotowości bojowej.

B. Stan podwyższonej gotowości bojowej.

C. Stan pełnej gotowości bojowej.

A. Stan stałej gotowości bojowej

Stan stałej gotowości bojowej, to pełna zdolność do wynania właściwych dla pułku lotniczego zadań związanych z uchomieniem i realizacją wszystkich przedsięwzięć wykonywach w czasie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Zania te uzależnione są od stopnia rozwinięcia, przeznaczenia specyfiki bazowania i działań określonych rodzajów lotnictwa.

Stan stałej gotowości obejmuje:

Utrzymywanie:

- w pokojowej działalności i szkoleniu minimum 70% stanu idencyjnego żołnierzy /w tym 50% powinno być w rejonie sta -

łej dyslokacji, a do 20% może przebywać poza stałym garnizonem jednak w zasięgu oddziaływania dowództwa, aby mogli być powiadomieni i przybyć w nakazanym terminie do jednostki;

- 80% stanu ewidencyjnego pokojowej należności uzbrojenia i sprzętu w pełnej sprawności technicznej;

- tak zwanej „nakładki" dla pokrycia różnic między etatowym a ewidencyjnym stanem żołnierzy /w okresie: od zwolnienia żołnierzy do rezerwy do czasu przybycia przeszkolonych żołnierzy do pododdziału/;

- zapasów nienaruszalnych w pełnej sprawności oraz zapasów materiałowych w pełnej przydatności do użycia;

- systemów alarmowania w stanie zapewniającym przyjęcie sygnału, jego rozkodowanie i przekazanie zainteresowanym;

- w ciągłej gotowości eksploatacyjnej obiektów i urządzeń stałych zapewniających:
- wykonanie zadań bojowych;
- uzupełnienie do etatu wojennego i osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej;
- rozwinięcie polowego systemu dowodzenia;
- organizację obrony i ochrony;

- służby operacyjnej w gotowości do wykonania przewidzianych zadań;

- liczby personelu latającego, pozwalającej użyć dwie eskadry do działań;

- jednej eskadry w warunkach rozśrodkowania;

- pary samolotów /w got. nr 2/ do działań w systemie OPK i klucza samolotów w gotowości nr 4, zgodnie z wyciągiem z planu dyżurów w systemie OPK;

- systemu mobilizacyjnego w ciągłej gotowości do rozwinięcia /aktualna analiza potrzeb materiałowych i osobowych ; utrzymywanie w gotowości do rozwinięcia grupy mobilizacyjnej , punktu kierowania mobilizacją, punktu kontrolno-informacyjnego,punktu przyjęcia i rozdziału transportu; posiadania aktualnych naliczeń/;

- w ciągłej gotowości środków łączności i radiotechnicznego zabezpieczenia lotów.

b. Posiadanie:

- aktualnego planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- aktualnych planów obrony przed środkami masowego rażenia.

c. Prowadzenie:

- systematycznych treningów i szkoleń z gotowości bojowej.

B. Stan podwyższonej gotowości bojowej

Stan podwyższonej gotowości bojowej - jest to stan pośredni między stanem stałej gotowości bojowej a stanem pełnej gotowości bojowej i ma on na celu wykonanie niezbędnych przedsięwzięć dla szybkiego osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej. Stan ten zarządza się, gdy nie ma jeszcze bezpośrednich oznak natychmiastowego rozpoczęcia działań bojowych. Polega on na skrytym wykonaniu wszystkich przedsięwzięć zapewniających pułkowi lotniczemu rozśrodkowanie sił i środków w odpowiednich rejonach i ich uzupełnienia w celu przejścia do pełnej gotowości bojowej. Sygnał osiągnięcia stanu podwyższonej gotowości bojowej jest równoznaczny z powołaniem rezerwy w trybie alarmowym /tzw. mobilizacyjnego rzutu alarmowego/. Przedsięwzięcia tego stanu mogą być wprowadzane całościowo lub wybiorczo czyli że niektóre z nich mogą być wykonywane oddzielnie po otrzymaniu określonego sygnału.

W czasie osiągania stanu podwyższonej gotowości bojowej realizuje się następujące przedsięwzięcia:

- wprowadza się całodobowe dyżury zespołów kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej;
- rozwija się zapasowe dotychczasowe stanowisko dowodzenia i wysyła na nie grupę operacyjną;
- sprawdza się gotowość środków łączności i utrzymuje się ich pracę w niezmiennym reżimie;
- wprowadza się całodobowe dyżury na węźle łączności i na stanowisku dowodzenia;
- uaktualnia się plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- rozwija się elementy przewidziane do wykonania zadań mobilizacyjnych oraz powołuje część uzupełnienia;

- przygotowuje się do wyjścia z miejsc stałej dysloka - cji;

- odwołuje się żołnierzy z rejonów czasowego pobytu;

- realizuje się przedsięwzięcia z zakresu maskowania , rozśrodkowania i rozbudowy inżynieryjnej;

- wydaje się i ładuje zapasy materiałowe na środki transportowe;

- rozkonserwowuje się uzbrojenie i sprzęt techniczny , przyspiesza przeglądy i remonty;

- wzmacnia się obronę i ochronę;

- rozśrodkowuje się samoloty w ukryciach na lotnisku stałym;

- wykonuje się rozbudowę inżynieryjną lotnisk stałych;

- doprowadza się jedną eskadrę do gotowości nr 2; pozo - stałe utrzymuje się w gotowości nr 3;

- przygotowuje się jedną eskadrę do działań w systemie OPK /w plm, plmsz, plszb/;

- wysyła się uzupełnienie komendy lotniska zapasowego na lotnisko zapasowe i zapewnia gotowość do przyjęcia na nim samolotów.

C. Stan pełnej gotowości bojowej

Stan pełnej gotowości bojowej - jest to zdolność do niezwłocznego wykonania zadań bojowych. Stan ten wprowadza się po uprzedniim wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej lub też ze stanu stałej gotowości bojowej i oznacza on jedno - cześnie przeprowadzenie pełnej mobilizacji. Gdy będzie on realizowany ze stanu stałej gotowości bojowej, to oprócz niżej wymienionych przedsięwzięć,należy zrealizować wszystkie przedsięwzięcia stanu podwyższonej gotowości bojowej. Osiągnięcie pełnej gotowości bojowej może być przeprowadzone na oddzielny rozkaz, bez ogłaszania alarmu bojowego.

Celem osiągnięcia pełnej gotowości bojowej jest:

- doprowadzenie wszystkich sił i środków do możliwości wykonania wszystkich przewidzianych zadań /w plm, plmsz, plszb do działań w systemie OPK/ i rozśrodkowanie;

- uniknięcie niespodziewanego napadu nieprzyjaciela na lotnisko;

- osiągnięcie zdolności do niezwłocznego wykonania zadań bojowych.

W czasie osiągania pełnej gotowości bojowej realizuje się następujące przedsięwzięcia:

- osiąga się pełną gotowość na lotnisku stałym i wypro - wadza rzuty naziemnego zabezpieczenia do zasadniczych rejonów alarmowych;

- rozwija się zapasowy system dowodzenia i wyprowadza dowództwo i sztab pułku na zapasowe dotychczasowe stanowisko dowodzenia;

- dokonuje się mobilizacyjnego rozwinięcia pułku i wyposaża stan osobowy wg norm wojennych;

- wykonuje się rozbudowę inżynieryjną zasadniczych rejonów alarmowych i lotniska zapasowego;

- doprowadza się całość sił do gotowości bojowej nr 1 i utrzymuje je w gotowości do wykonania zadań w systemie OPK /do działań w systemie OPK tylko plmsz, plm i plszb/;

- wyprowadza się 1-2 eskadry na lotnisko zapasowe / na oddzielny sygnał/;

- organizuje się z sił i środków pododdziałów zabezpie - czenia dowodzenia, zaopatrzenia i obsługi technicznej następujące elementy zabezpieczenia;

- I rzut naziemnego zabezpieczenia;
- II rzut naziemnego zabezpieczenia.

Stan podwyższonej i pełnej gotowości osiąga się w miej - scach stałej dyslokacji.

2. <u>Stopnie gotowości bojowej dla lotnictwa myśliwskiego i myśliwsko-szturmowego</u>

Stopień gotowości bojowej oznacza poziom przygotowania pojedynczych samolotów i grup oraz określonych sił i środków zabezpieczenia do wykonania przez nie zadań bojowych.

Dla uzyskania możliwości terminowego wykonania tych za - dań i uniknięcia zaskoczenia oraz zbytecznego przemęczenia personelu latającego i zabezpieczającego ustalone są następu - jące stopnie gotowości bojowej:

A. Gotowość bojowa nr 1
B. - " - - " - nr 2

C. Gotowość bojowa nr 3
D. - " - - " - nr 4

A. Gotowość bojowa nr 1

Samoloty w pełni przygotowane do wylotu bojowego. Piloci znajdują się w kabinach samolotów z pełnym wyposażeniem. Per - sonel techniczny i specjaliści naziemnych środków zabezpieczenia znajdują się przy samolotach. Skrócona zmiana stanowiska dowodzenia znajduje się na stanowisku dowodzenia.

W zależności od sytuacji na stanowisko dowodzenia przy - bywają dowódca i niezbędna liczba składu osobowego do wzmocnienia skróconej zmiany.
Środki dowodzenia i zabezpieczenia działań włączone w ilości zapewniającej kierowanie działaniami bojowymi.

Kierownik lotów lub dyżurny kierownik lotniska na star - towym stanowisku dowodzenia lub w punkcie kierowania lotami, kierownik ślepego lądowania na radiolokacyjnym systemie lądo - wania.

B. Gotowość bojowa nr 2

Samoloty w pełni przygotowane do lotu bojowego. Załogi znajdują się w specjalnych pomieszczeniach w ubiorach wysoko - ściowych z rozpiętymi ściągaczami i zdjętymi hełmofonami, lecz przygotowanymi do natychmiastowego założenia.

Personel techniczny i specjaliści naziemnych środków za- bezpieczenia znajdują się przy samolotach lub w specjalnym po- mieszczeniu w pobliżu samolotów.

Środki dowodzenia sprawdzone i przygotowane do włącze - nia. Skrócona zmiana stanowiska dowodzenia /punktu naprowadze- nia/ i obsługi środków dowodzenia znajduje się na swych miej - scach pracy. Zespół kierowania lotami znajduje się na swych miejscach pracy.

C. Gotowość bojowa nr 3

Samoloty w pełni przygotowane do lotu bojowego. Załogi znajdują się na zajęciach w miejscu wyznaczonym przez dowódcę pułku, a po godzinach służbowych są skoszarowane w rejonie lotniska lub garnizonu. Personel techniczny utrzymywany jest w tym stopniu gotowości jak personel latający. Zmiana dyżurna

stanowiska dowodzenia, zespół kierowania lotami i obsługi środków dowodzenia na swoich stanowiskach pracy.

D. Gotowość bojowa nr 4

Samoloty w pełni przygotowane do lotu bojowego. Załogi znajdują się na zajęciach w miejscu wyznaczonym przez dowódcę lub w miejscach stałego zakwaterowania /kadra w domach/. Podobnie jest utrzymywany w tym stopniu gotowości bojowej personel techniczny.

Zmiana dyżurna stanowiska dowodzenia i obsługi dowodzenia na swoich stanowiskach pracy.

Przy przejściu załóg w gotowość nr 1 lub przy poderwaniu ich w powietrze, załogi znajdujące się w gotowości nr 2 i nr 3 natychmiast przechodzą w gotowość nr 1 lub nr 2 bez dodatkowych poleceń.

Po ustaleniu treści poszczególnych stanów i stopni gotowości bojowej należy z kolei zastanowić się nad podziałem pułku na rzuty zapewniające wykonanie określonych już poprzednio i przewidywanych zadań bojowych.

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
IM. GEN. BR. K. SWIERCZEWSKIEGO

II. PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW PUŁKU NA RZUTY

W okresie pokojowym we wszystkich oddziałach lotnictwa operacyjnego /z wyjątkiem pułku lotnictwa wojsk lądowych/ siły i środki są podzielone na następujące rzuty:

1. Rzut bojowy składający się z personelu latającego i samolotów bojowych i szkolno-bojowych.
2. I rzut naziemnego zabezpieczenia w składzie:
   - czołówki zabezpieczenia /siły i środki etatu pokojowego/;
   - pozostałość /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie trybem alarmowym/.

   Rzut ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych na lotnisku położonym w rejonie wyjściowym do operacji.
3. II rzut naziemnego zabezpieczenia w składzie:
   - niepełnej komendy lotniska zapasowego;
   - uzupełnienia komendy lotniska zapasowego;
   - pozostałości /część sił i środków etatu pokojowego i uzupełnienie trybem normalnym/.

Rzut ten jest przeznaczony do zabezpieczenia działań bojowych z lotniska stałego i zapasowego /lub drogowego odcinka lotniskowego/.

W każdym rzucie naziemnego zabezpieczenia jest po 50 % sił i środków etatu wojennego. Rzuty te wyprowadza się do rejonów alarmowych natychmiast po osiągnięciu przez nie gotowości do wymarszu w miejscach formowania. Część sił i środków pozostałości I rzutu można wykorzystywać do okresowego zabezpieczenia działań bojowych, pod tym jednak warunkiem, aby były one po 8 godzinach w miejscu formowania. II rzut wyprowadza się po podaniu dodatkowego sygnału, nie wcześniej jednak niż po wyprowadzeniu rzutu bojowego z lotniska stałego bazowania i z zapasowego /jeżeli tam aktualnie pułk bazuje/.

Po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej uzupełnia się czołówkę zabezpieczenia żołnierzami rezerwy powołanymi trybem alarmowym i w ten sposób kompletuje się I rzut naziemnego zabezpieczenia. Przy osiąganiu pełnej gotowości bojowej ze stałej może zaistnieć potrzeba wysłania czołówki za -

bezpieczenia do rejonu wyczekiwania lub też na lotniska położone w rejonie wyjściowym do operacji i dlatego też musi ona posiadać podstawową część sił i środków rzutu, zdolną do okresowego zabezpieczenia działań bojowych rzutu bojowego.

Dla sprawnego przeprowadzenia mobilizacji organizuje się:
- punkt kierowania mobilizacją;
- punkt kontrolno-informacyjny /przyjęcie i rozdzielenie rezerwistów do pododdziałów/;
- punkt przyjęcia i rozdziału transportu.

Niepełna komenda lotniska zapasowego /NKLZ/ znajduje się na lotnisku zapasowym i stanowi niezbędną liczbę sił i środków umożliwiającą utrzymanie lotniska zapasowego w stanie eksploatacyjnym, konserwację i ochronę znajdującego się na nim sprzętu oraz ewentualne nagłe przyjęcie części rzutu bojowego.

Uzupełnienie komendy lotniska zapasowego /UKLZ/ znajduje się na lotnisku stałym i już po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej dokonuje przemarszu na lotnisko zapasowe i wraz ze znajdującymi się tam siłami i środkami tworzy komendę lotniska zapasowego /KLZ/ zdolną do przyjęcia i odtworzenia gotowości bojowej 1-2 eskadr wraz z przybyłym personelem latającym i zabezpieczenia ograniczonych działań.

Siły i środki KLZ wraz z pozostałością tworzą II rzut naziemnego zabezpieczenia, posiadający w sumie około 50 % sił pułku.

Oprócz tych dwóch rzutów pułk mobilizuje komendę lotniska stałego /KLS/, której wyposażenie powinno zapewnić przyjęcie na lotnisku pododdziałów lotniczych do klucza i odtworzenie gotowości bojowej pojedynczych samolotów. Wydzielone do KLS siły i środki powinny ponadto zapewnić przyjęcie obiektów lotniskowych i ich ochronę. KLS jest tworzone po przeprowadzeniu pełnej mobilizacji.

Podział pułku na rzuty obrazuje załącznik nr 17.

W pułku lotnictwa wojsk lądowych jest trochę inny podział na rzuty. Dla każdej eskadry śmigłowców rozpoznawczo - łącznikowych przewidziany jest pluton naziemnego zabezpieczenia, ze składu którego wydziela się czołówkę zabezpieczenia, złożoną z sił i środków etatu pokojowego. Z pozostałej części

batalionu zaopatrzenia tworzy się rzut zabezpieczenia dowodzenia i obsługi dowództwa i sztabu pułku.

Wszystkie te elementy zabezpieczenia po osiągnięciu pełnej gotowości bojowej przemieszczają się w rejony alarmowe związków taktycznych /DZ, DPanc/ i związku operacyjnego /AO, APanc/, na których korzyść działają eskadry. Jeżeli zaistnieje potrzeba to czołówki zabezpieczenia mogą się niezwłocznie przemieścić do rejonów alarmowych, zabezpieczanych związków taktycznych wojsk lądowych, a po przeprowadzeniu mobilizacji następuje przemieszczenie pozostałości sił i środków do tych rejonów alarmowych lub do kolejnych rejonów wyczekiwania lub zaśrodkowania.

Jednostka opuszczająca stałe miejsca dyslokacji zabiera ze sobą całe swoje mienie przydzielone tabelami etatu wojennego. Obiekty stałe, urządzenia, nadwyżki i dokumenty przekazuje komisyjnie komendzie lotniska stałego /do chwili jej zorganizowania przyjmuje wojskowa administracja koszar/. Po wykorzystaniu dokumentów planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przekazuje się je w opieczętowanych pakietach terenowym sztabom wojskowym /PSzW, WSzW/ lub komendom garnizonów. Inne zasadnicze dokumenty do archiwów wojskowych, a pozostałe niszczy się protokólarnie.

Osiągnięcie wyższych stanów i stopni gotowości bojowej musi się odbyć w określonym czasie i dlatego też pułk otrzymuje od szczebla nadrzędnego ściśle określone podstawowe normy czasowe. Temu właśnie zagadnieniu jest poświęcony kolejny rozdział skryptu.

III. PODSTAWOWE NORMY CZASOWE POSZCZEGÓLNYCH STANÓW I STOPNI GOTOWOŚCI BOJOWEJ ORAZ STOPIEŃ PRZYGOTOWANIA SAMOLOTÓW

1. Normy czasowe osiągania wyższych stanów oraz przejścia do odpowiednich stopni gotowości bojowej

A. Podstawowe normy czasowe pułków lotniczych

Lp.	Rodzaj rzutu /elementu, pododdziału/	Czas osiągnięcia gotowości bojowej w okresach			Uwagi
		osiągania Pd. Gb.	osiągania Pł. Gb. z Pd. Gb.	osiągania Pł. Gb. ze St. Gb.	
1	2	3	4	5	6
	a/ głównych oddziałów /plm, plmsz, plmb/				
1	Osiągnięcie gotowości do działań w systemie OPK przez dyżurne siły i środki: para /gotowość nr 2/ klucz /gotowość nr 4/	 4 min. 30 min.			
2	Osiągnięcie gotowości bojowej przez pułk lotniczy: - bez powołania uzupełnienia - z powołaniem uzupełnienia /w trybie alarmowym/	 4 godz. 12 godz.			
3	Osiągnięcie gotowości do odpierania zmasowanych nalotów /jedna eskadra/	1 godz. 30 min.			
4	Gotowość uzupełnienia komendy lotniska zapasowego	2 godz.			

1	2	3	4	5	6
5	Osiągnięcie gotowości bojowej zmiany bojowej: - dotychczasowego stanowiska dowodzenia - zapasowego dotychczasowego stanowiska dowodzenia		 15 min. 30 min.	 1 godz. 10 min. 2 godz.	3
6	Osiągnięcie gotowości bojowej przez: - parę - klucz - eskadrę - pułk		 15 min. 30 min. 25 min. 30 min.	 1 godz. 10 min. 1 godz. 20 min. 1 godz. 30 min. 2 godz.	4
7	Osiągnięcie gotowości bojowej przez rzuty naziemnego zabezpieczenia: - czołówka zabezpieczenia I rzutu - pozostałość I rzutu - komenda lotniska zapasowego - pozostałość II rzutu		 30 min. 30 min. 30 min. -	 2 godz. 8 godz. 2 godz. 24 godz.	4
8	Rozwinięcie rzutu na lotnisku /w rejonie/		30 min.	30 min.	
9	Gotowość samolotu AN-2		15 min.	1 godz. 20 min.	
10	Przygotowanie lotniska zapasowego do przyjmowania samolotów i zabezpieczenie ich działań		30 min.	2 godz.	

1	2	3	4	5	6
	b/ pozostałych pułków /plrt, plwl, pśt/				
	Pułk lotnictwa rozpoznania taktycznego				
11	Osiągnięcie gotowości bojowej przez:				
	- parę		15 min.	1 godz. 40 min.	
	- klucz		20 min.	1 godz. 50 min.	
	- eskadrę		30 min.	2 godz.	
	- pułk		40 min.	2 godz. 30 min.	
12	Osiągnięcie gotowości bojowej przez:				
	- czołówkę zabezpieczenia		40 min.	2 godz. 30 min.	
	- pozostałość I rzutu		40 min	8 godz.	
	- uzupełnienie komendy lotniska zapasowego		40 min.	2 godz. 30 min.	
	Pułk lotnictwa wojsk lądowych i pułk śmigłowców transportowych				
13	Osiągnięcie gotowości przez:				
	- pojedynczy śmigłowiec		15 min.	1 godz. 20 min.	
	- klucz		20 min.	1 godz. 30 min.	
	- eskadrę		25 min.	1 godz. 50 min.	
	- pułk		30 min.	2 godz.	

1	2	3	4	5	6
	c/ pododdziałów osłony przeciwlotniczej				
14	Osiągnięcie gotowości przez baterię artylerii przeciwlotniczej: - nieetatowymi działonami - etatowymi działonami	czasy osiągnięcia gotowości bojowej całego pułku	30 min.	8 godz.	+ got. ogniowa 1 godz. 30 min.

UWAGI: 1. Inne czasy pozostałych pułków wymienionych pod literą b, są zgodne z czasami określonymi dla głównych pułków.

2. Poszczególne skróty oznaczają:
   - St. Gb. - stała gotowość bojowa
   - Pd. Gb. - podwyższona gotowość bojowa
   - Pł. Gb. - pełna gotowość bojowa

3. Normy czasowe określone pod pozycjami: 6, 11, 13 są orientacyjne i zależą od warunków bazowania, typów sprzętu i aktualnych ustaleń dyrektywnych.

Dla obliczenia czasu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej /bez uzupełnienia do etatu wojennego/ w rejonach alarmowych przez I rzut naziemnego zabezpieczenia oraz czołówki zaopatrzenia należy do czasu osiągnięcia gotowości bojowej dodać czas przemarszu /prędkość na nawierzchni utwardzonej-dzień 30 km/godz., noc - 20 km/godz.; po drogach gruntowych i zaśnieżonych - dzień 20 km/godz.; noc - 15 km/godz./ oraz czas rozwinięcia w rejonie.

Łączny czas określają dowódcy pułku na podstawie realnych warunków bazowania i rozśrodkowania.

UWAGI: 1. W czasie osiągania pełnej gotowości bojowej przez poszczególne rzuty bez ogłaszania alarmu dodaje się im jeszcze 1 godz. czasu.

2. Gdy pojazdy mechaniczne parkowane są na polu dodaje się 30 min.

B. Czasy startów załóg i pododdziałów utrzymujących dyżur bojowy:

Lp.	Typ samolotu	Skład sił	Czasy w min./nie dłuższe/		UWAGI:
			start z got. nr 1	start z got. nr 2	
1	Lim	załoga, para klucz eskadra	3 4 5	4 5 8	
2	MiG-19	załoga, para klucz eskadra	4 5 8	7 9 12	
3	MiG-21	załoga, para klucz eskadra	4 5 8	8 12 18	

UWAGI: 1. Czasy te dotyczą warunków dziennych, w warunkach nocnych zwiększa się je o jedną minutę.

2. Przy utrzymywaniu samolotów w obwałowaniach czasy te zwiększa się odpowiednio:
   - załoga, para - o 1 min.;
   - klucz - o 3 min.;
   - eskadra - o 5 min.

Czasy startów z gotowości bojowej nr 3:
- dla samolotów typu Lim - 15 min.
- dla samolotów typu MiG - 35 min.

Czasy startów z gotowości bojowej nr 4:
- dla samolotów typu Lim - 30 min.
- dla samolotów typu MiG - 50 min.

C. Pozostałe czasy osiągania wyższych stanów gotowości bojowej x/

Lp.	Przedsięwzięcia	Czas osiągania gotowości bojowej w okresach:			Uwagi
		osiąganie Pd. Gb.	osiąganie Pł. Gb. z Pd. Gb.	osiąganie Pł.Gb.ze St.Gb.	
1	2	3	4	5	6
1	Przyjęcie, rozszyfrowanie i przekazanie sygnału	5 min.			
2	Gotowość skróconej zmiany stanowiska dowodzenia	4 min.			
3	Uruchomienie pracy zespołu kierowania procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej	30 min.			
4	Wzmocnienie służb dyżurnych oraz obrony i ochrony obiektów	1 godz. 30 min.			
5	Rozśrodkowanie samolotów na lotnisku	2 godz.			
6	Sprawdzenie systemu łączności i uruchomienie pracy na odbiór	2 godz.			
7	Wstrzymanie zezwoleń na opuszczenie miejsc stałej dyslokacji oraz odwołanie żołnierzy z wyjazdów	natychmiast			
8	Uaktualnienie planów i dokumentów związanych z mobilizacyjnym rozwinięciem i osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej	1 godz.			

x/ W tabeli zostały podane średnie czasy wynikające z doświadczeń pułków lotniczych.

1	2	3	4	5	6
9	Sprawdzenie możliwości wykorzystania rejonów, miejsc i obiektów osiągania pełnej gotowości boj.	2 godz.			
10	Wykonanie przedsięwzięć zabezpieczających proces osiągania wyższych stanów gotowości bojowej /osłona plot., OPBMR/	do 4 godz.			
11	Organizacja grupy awaryjno-ratunkowej	2 godz.			
12	Rozbudowa ukryć i schronów oraz inżynieryjna rozbudowa zasadniczego rejonu alarmowego			12 godz.	
13	Skierowanie przedstawicieli dowództw, sztabów oraz pododdziałów do związku operacyjnego i związków taktycznych		Po osiągnięciu gotowości, na dodatkowy sygnał		
14	Przygotowanie warunków do sprawnego przeprowadzenia mobilizacji i skierowanie do jednostek żołnierzy przewidzianych na załążki oraz rozwinięcie: - punktu kierowania mobilizacją; - punktu kontrolno-informacyjnego i punktu przyjęcia i rozdziału transportu.	1 godz. 30 min. 2 godz.			
15	Powołanie z rezerwy należnego uzupełnienia /mobilizacyjny rzut alarmowy/	12 godz.			
16	Powołanie oficerów rezerwy na wakaty	12 godz.			

1	2	3	4	5	6
17	Skierowanie rezerwistów będących na ćwiczeniach zgodnie z ich przydziałem mobilizacyjnym	2 godz.			
18	Wstrzymanie zwolnień z zasadniczej służby wojskowej oraz przeniesień	natychmiast			
19	Przyjęcie dodatkowych kanałów łączności i nadajników radiowych	na sygnał			
20	Sprawdzenie stanu technicznego uzbrojenia i sprzętu użytku bieżącego	1 godz.			
21	Rozkonserwowanie i przygotowanie do eksploatacji uzbrojenia i sprzętu technicznego	natychmiast			
22	Oznakowanie pojazdów mechanicznych			24 godz.	
23	Odesłanie chorych do szpitali oraz skierowanie do pododdziałów nie wymagających leczenia	natychmiast			
24	Wydanie sprzętu i środków materiałowych z zapasu nienaruszalnego: - sprzęt - zapas nienaruszalny - załadowanie	 2 godz. 8 godz.		 24 godz.	
25	Osiągnięcie stanu podwyższonej gotowości bojowej: - bez powołania uzupełnienia - z powołaniem uzupełnienia	 4 godz. 12 godz.			

1	2	3	4	5	6
26	Wyprowadzenie jednostki w trybie alarmowym do rejonu alarmowego i na lotnisko zapasowe		Wg czasów uzależnionych od lokalnych warunków		
27	Powołanie rezerwy i pobieranie z gospodarki narodowej pozostałej części uzupełnienia			24 godz.	
28	Wydanie środków materiałowych			24 godz.	
29	Wydanie żołnierzom należnego zaopatrzenia oraz znaków tożsamości			2 ÷ 24 godz.	
30	Likwidacja gospodarki finansowej i ryczałtowego rozliczenia			24 godz.	
31	Przekazanie obiektów komendzie lotniska stałego			24 godz.	
32	Osiągnięcie gotowości nr 1, sprecyzowanie zadań i utrzymywanie sił w odpowiednich stopniach gotowości bojowej		Zgodnie z poprzednio podanymi czasami		

2. Czasy odtwarzania gotowości bojowej przy pomocy komendy lotniska zapasowego /lotnisko zapasowe/ i I rzutu naziemnego zabezpieczenia /lotnisko operacyjne/ z pomocą personelu latającego

A. Na lotnisku zapasowym

L. p.	Oddział	Czasy odtwarzania gotowości			Liczba dystr.	Uwagi
		Para	Klucz	Eskadra		
1	plm	35 min.	50 min.	2 godz. 30 min.	3	
2	plmb	50 min.	1 godz. 10 min.	3 godz. 30 min.	3	
3	plmsz, plrt	40 min.	50 min.	2 godz. 30 min.	3	
4	plwl	15 min.	30 min.	1 godz. 30 min.	1	
5	pśt	20 min.	50 min.	2 godz.	2	

B. Na lotnisku operacyjnym

L. p.	Oddział	Czasy odtwarzania gotowości			Liczba dystr.	Uwagi
		Para	Klucz	Eskadra		
1	plm	30 min.	45 min.	2 godz.20 min.	7	
2	plmb	45 min.	60 min.	3 godz.10 min.	7	
3	plmsz, plrt	35 min.	45 min.	2 godz.20 min.	7	
4	plwl	15 min.	30 min.	60 min.	1	
5	pśt	20 min.	50 min.	1 godz.30 min.	2	

opólnie

3. Stopień przygotowania samolotów /śmigłowców/ w poszczególnych stanach gotowości bojowej

Typ samolotu	Załadowanie /podwieszenie/	Uwagi
1	2	3
	Stan stałej gotowości bojowej	
MiG-21 f-13	działko APU-13M LAF	LAF na wersjach rozp.
MiG-21 PFM	działka /GSz-23/ APU-7 APU-13M	GSz-23 - te, które je posiadają
MiG-21 M	działka 1 i 2 podwiesz. APU-7 3 i 4 podwiesz. APU-3M	
Lim-5	działka	
Lim-6 bis	działka MARS LAF	LAF na wersjach rozp.
SU-7	działko UB-16 LAF	LAF na wersjach rozp.
MiG-21 R	belki na zasobnik APU-7 APU-13 M	w każdej eskadrze
Lim-1 A, 2 A	działka	LAF
Mi-2	działka KM MARS	te, które są wyposażone
Mi-4	KM	
Mi-8	UB-16	
	Stan podwyższonej gotowości bojowej	
MiG-21 PFM "N"	GP-9	
SU-7 BKŁ	do podwieszeń specjalnych /4 s-ty/	
MiG-21 R	zasobniki R lub D R-3S RS-2US S-5M	w każdej esk. /do dział. dzien. 2x5 M, noc. 2xSAB-100- z zasob. D/

1	2	3
	Stan pełnej gotowości bojowej	
MiG-21 f-13	R-3S	
MiG-21 PFM	RS-2 US R -3S	w każdej esk.
Lim-6 bis	S- 5K S- 5M	dwie eskadry
SU-7	Podwieszenia specjalne S-5K S-5M	
MiG-21R	Do działań dziennych: zasobniki R R-3S RS-2US S-5M zasobn. D + S-5M Wszystkie samoloty ze zbiornikami podskrzydłowymi	
	Do działań nocnych: zasobniki R i podskrzydł. R-3S - " - RS-2US - " - S-5M - " - zasobniki D + 2xSAB-100 bez zbiorników dodatkowych	

UWAGA: Do chwili otrzymania odpowiedniej liczby zasobników lub ich usprawnienia należy podwiesić zbiornik podkadłubowy oraz na zamki wewnętrzne:

- do działań dziennych 2xS-5M;
- do działań nocnych 2xSAB-100.

IV. PODSTAWOWE DANE WYJŚCIOWE I PRACA DOWÓDCY I SZTABU W CZASIE OPRACOWANIA PLANU OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Podstawę do opracowania planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej pułku lotniczego stanowi rozkaz dowódcy dywizji /dla pułków wchodzących organicznie w skład dywizji/ i rozkaz dowódcy Wojsk Lotniczych /dla pułków samodzielnych/ , jak również zasady mobilizacyjnego rozwijania jednostek Wojsk Lotniczych.

Do głównych problemów planowania przedsięwzięć osiągania wyższych stanów gotowości należy zaliczyć:

- organizację wewnętrznego alarmowania i ostrzegania;
- zapewnienie sprawnego i szybkiego opuszczenia miejsc stałego bazowania i rozśrodkowanie sił i środków na lotnis - kach stałym i zapasowym /drogowym odcinku lotniskowym/ oraz w zasadniczym rejonie alarmowym;
- organizację zabezpieczenia osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- organizację dowodzenia na okres osiągania wyższych stanów gotowości bojowej i działań w systemie OPK;
- ustalenie sposobu postępowania z obiektami, nadwyżkami osobowymi i mieniem pozostawionym w miejscu stałego bazowania;
- opracowanie planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

Podczas osiągania pełnej gotowości bojowej pułk wykorzystuje rejon stałego bazowania, rejony alarmowe, lotnisko za - pasowe /drogowy odcinek lotniskowy/ oraz doprowadzające do nich drogi. Wszystkie te elementy określa Dowództwo Wojsk Lotniczych.

Dla pułku wybiera się trzy rejony alarmowe i ustala się je na kierunkach jego prawdopodobnego użycia. Rejony te powinny być położone w odległości 10-30 km od granicy zwartej za - budowy garnizonu, a odległości między nimi nie powinny być mniejsze od 5 km. Wyznaczone rejony są znane całemu stanowi osobowemu, jednak o tym, który jest rejon zasadniczy, wie ograniczona liczba osób.

Lotniska zapasowe wybiera się w rejonie bazowania pułku,

jednak z zasady na zachód i północny zachód od jego dotychczasowego miejsca dyslokacji w odległościach 40-80 i więcej kilometrów. Drogowe odcinki lotniskowe przygotowuje się na odległościach znacznie bliższych - 20-40 km.

Rejony alarmowe i lotniska zapasowe /drogowe odcinki lotniskowe/ są wcześniej rozpoznane i są na nich wcześniej ustalone miejsca rozśrodkowania poszczególnych pododdziałów.

Oprócz tego w rejonie stałego bazowania określa się punkty zbiórki i rejony formowania dla poszczególnych elementów i rzutów.

Osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej musi być odpowiednio zabezpieczone i dlatego też należy planować:

- zasadnicze przedsięwzięcia czynnej i biernej obrony przeciwlotniczej w rejonie stałego bazowania, na drogach przemarszu, w rejonach alarmowych, oraz na lotnisku zapasowym /drogowym odcinku lotniskowym/;
- niezbędne przedsięwzięcia obrony przed bronią masowego rażenia, w tym szczególnie rozpoznanie skażeń, ostrzeganie i likwidację skutków uderzeń tą bronią;
- zabezpieczenie żywotności wojsk oraz szybkie odtworzenie systemu dowodzenia w przypadku jego naruszenia;
- obronę i ochronę rejonów rozśrodkowania oraz ochronę obiektów i mienia pozostawionego w garnizonie;
- przedsięwzięcia maskowania i przeciwdziałania radio - elektronicznego.

Obrona powietrzna pułku w okresie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej jest zagwarantowana jednolitym systemem OPK, ale należy organizować własną obronę przeciwlotniczą. Powinna ona zapewnić osłonę elementów ugrupowania bojowego pułku przed uderzeniami lotnictwa npla działającego na małych wysokościach. W tym celu pododdziałom artylerii przeciwlotniczej wyznacza się zawczasu stanowiska ogniowe. Ponadto należy wydzielić do tego celu co najmniej 1/3 broni maszynowej i ręcznej oraz ustalić jednolite sygnały do zajęcia wyznaczonych stanowisk ogniowych i osiągnięcia gotowości do otwarcia ognia.

Należy też przewidzieć odpowiednie przedsięwzięcia zabezpieczające pododdziały przed skutkami uderzenia bronią ma-

sowego rażenia. Podstawowe wśród nich są następujące:

- przygotowanie odpowiednich obiektów zapewniających żywotność pułku;
- rozwinięcie systemu wykrywania skażeń;
- organizację kontroli napromieniowania ludzi, skażenie samolotów i samochodów oraz środków materiałowych i żywności;
- organizację likwidacji skutków uderzeń bronią masowego rażenia;
- utrzymywanie w głębokiej tajemnicy realizacji przedsięwzięć stanu podwyższonej i pełnej gotowości bojowej, a szczególnego znaczenia nabiera nadanie im cech szkoleniowych.

Dowódca pułku odpowiada za terminowe, realne i właściwe opracowanie przez sztab planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Organizatorem pracy przy opracowaniu tego planu jest szef sztabu pułku, natomiast oficerowie sztabu pułku i szefowie służb wykonują część planu w zakresie ich dotyczącym. Starszy pomocnik szefa sztabu ds. operacyjnych opracowuje zasadnicze dokumenty planu. Dowódcy pododdziałów przedstawiają podziały na rzuty podległych im sił i środków.

Po otrzymaniu zadania dowódca przeprowadza jego analizę. Uwzględnia w niej przede wszystkim:

- zadanie pułku w ramach osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- liczbę i charakter jednostek przydzielonych do zmobilizowania;
- możliwości wykonania zadań posiadanymi siłami i środkami;
- materiałowo-techniczne zabezpieczenie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- forma, treść i sposób opracowania dokumentów wchodzących w plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- forma i zakres współpracy z terenowymi sztabami wojskowymi.

Dla powzięcia właściwej decyzji i wypracowania zamiaru osiągania wyższych stanów gotowości bojowej dowódcy pułku mogą być potrzebne następujące dane od oficerów sztabu, szefów służb i od dowódców pododdziałów:

A. Od szefa sztabu pułku:

- podział podstawowych sił i środków sztabu, dywizjonu technicznego, dywizjonu dowodzenia lotami i batalionu radio - technicznego /tylko w pułkach lotnictwa myśliwskiego/ na rzuty;

- organizacja systemu dowodzenia osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej;

- organizacja bojowego zabezpieczenia osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;

- termin przedstawienia planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej do podpisu i zatwierdzenia.

B. Od dowódcy batalionu zaopatrzenia:

- organizacja materiałowo-technicznego zabezpieczenia osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;

- propozycje inżynieryjnej rozbudowy rejonu alarmowego, zapasowego dotychczasowego stanowiska dowodzenia, zapasowego rejonu mobilizacji;

- organizacja przeprowadzenia mobilizacji;

- organizacja obrony i ochrony lotnisk, dróg przemarszu, rejonu alarmowego oraz wystawienie regulacji ruchu;

- organizacja kolumn marszowych rzutów, ich obrona i ochrona.

C. Od starszego pomocnika szefa sztabu ds. operacyjnych:

- zadania i wykorzystanie służb dyżurnych w czasie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;

- organizacja systemu obrony przeciwlotniczej.

D. Od szefa zabezpieczenia chemicznego:

- projekt planu obrony przed środkami masowego rażenia.

W zależności od sytuacji, aktualnych zadań i potrzeb dowódca pułku może znacznie powiększyć liczbę oficerów przedstawiających mu swe dane.

Po wysłuchaniu danych od oficerów dowódca pułku podejmuje decyzję i ogłasza swój zamiar, który stanowi podstawę do dalszego planowania i opracowania planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Następnie wspólnie z szefem sztabu opracowuje myśl przewodnią osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. W zależności od potrzeb może też polecić oficerom opracowanie osiągania wyższych stanów gotowości z zasto -

sowaniem analizy sieciowej.

Po ogłoszeniu zamiaru oficerowie sztabu, szefowie służb i dowódcy pododdziałów opracowują plan i instrukcje osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

V. DOKUMENTACJA OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ LOTNICZEGO

1. Elementy składowe planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

Plan taki opracowuje się na szczeblu oddziału i samodzielnego pododdziału.

Plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej zawiera:

A. Myśl przewodnią osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

B. Zadania do realizacji w poszczególnych stanach gotowości bojowej.

C. Tabelę norm czasowych osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

D. Ogólny podział sił i środków do wykonania zadań.

E. Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć poszczególnych stanów gotowości bojowej.

F. Graficzna część planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

G. Skład sił i środków wydzielonych do zabezpieczenia mobilizacji oraz ilości uzupełnienia wcielanego do poszczególnych pododdziałów.

H. Zabezpieczenie obiektów garnizonu i wyjścia jednostki do rejonu alarmowego.

I. Sygnały alarmowe.

J. Normy i urzutowanie nienaruszalnych zapasów materiałowych.

K. Organizację wyprowadzenia sztabu i pododdziałów do rejonu alarmowego.

L. Ewakuację zapasów materiałowych.

Ł. Inżynieryjną rozbudowę zasadniczego rejonu alarmowego.

M. Terminy i sposoby składania meldunków.

N. Dokumenty łączności.

O. Zestawienie sprzętu i materiałów zebranych po opuszczeniu miejsc stałej dyslokacji.

A. Myśl przewodnia osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

Myśl przewodnia powinna zawierać następujące podstawowe elementy:

a. Ogólny cel i etapy końcowe osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.

b. Warunki osiągania pełnej gotowości bojowej /gdzie ją osiąga, co w jej ramach wykonuje/.

c. Podstawowe elementy ugrupowania bojowego pułku, miejsce formowania rzutów, zasady wyjścia z rejonu lotniska.

d. Działalność pułku po osiągnięciu pełnej gotowości /dyżury, wejście w podporządkowanie pod wojska obrony powietrznej kraju, wyjście z podporządkowania/.

e. Rozśrodkowanie sił i środków.

f. Przeprowadzenie mobilizacji /formowane, przeformowywane pododdziały, przedsięwzięcie stanów gotowości, sposób powołania i wcielenie uzupełnienia/.

g. Dowodzenie w czasie osiągania stanów podwyższonej i pełnej gotowości bojowej /dowodzenie z dotychczasowego stanowiska dowodzenia, przejście na zapasowe dotychczasowe stanowisko dowodzenia, organizacja zapasowego stanowiska dowodzenia, gotowość do przyjęcia dowodzenia dywizją/.

h. Zabezpieczenie bojowe osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

B. Zadania do realizacji w poszczególnych stanach gotowości bojowej

Zadania do realizacji obejmują wszystkie przedsięwzięcia wyszczególnione w niniejszym skrypcie w poszczególnych stanach gotowości w rozdziale I. "Stany i stopnie gotowości bojowej".

C. Tabela norm czasowych osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

Zawartość i układ tej tabeli ilustruje załącznik nr 2.

W rubryce nr 5 i 6 należy wpisać czas osiągnięcia określonego stanu gotowości w miejscu stałej dyslokacji,który jest równoznaczny z osiągnięciem pełnej gotowości bojowej.

D. Ogólny podział sił i środków do wykonania zadań

Ogólny podział sił i środków pułku powinien zawierać:

a. Stan i poziom wyszkolenia personelu latającego i stan sprzętu bojowego - załącznik nr 3.

b. Stan i podział stanu osobowego pułku - załącznik nr 4.

c. Stan i podział środków zabezpieczenia- załącznik nr 5.

E. Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć poszczególnych stanów gotowości bojowej

W dokumencie tym powinny być zawarte wszystkie podstawowe przedsięwzięcia wykonywane przez pułk w poszczególnych stanach gotowości bojowej. Powinien on być tak opracowany,aby umożliwiał dokładne śledzenie za procesem osiągania gotowości bojowej oraz jednocześnie zapewniać dowódcy kierowanie pod - oddziałami, elementami i rzutami w toku osiągania poszczególnych stanów gotowości bojowej. Dlatego też wykazane w nim przedsięwzięcia powinny mówić w jakim stanie gotowości bojowej i w jakim czasie są wykonywane.

Elementy składowe harmonogramu określa załącznik nr 6.

F. Graficzna część planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej

Graficzną część planu opracowuje się na mapach 1:50000 oraz 1:25 000 lub na szkicu.

a. Na mapie 1:50 000 wrysowuje się:

- miejsce stałej dyslokacji oddziału;
- drogi marszu do rejonów alarmowych i na lotnisko zapasowe /drogowy odcinek lotniskowy/;
- posterunki regulacji ruchu;
- rejon alarmowy z ogólnym podziałem na pododdziały;
- zapasowy rejon mobilizacji;
- zabezpieczenie bojowe rejonów alarmowych;
- punkty dowodzenia;
- uzupełnienie siłami i środkami z poszczególnych terenowych sztabów wojskowych.

b. Na mapie 1:25 000 lub na szkicu:

- szczegółowe rozmieszczenie pododdziałów w rejonach alarmowych;
- obrona i ochrona rejonów;

- inne szczegóły wynikające z prowadzenia mobilizacji.

G. Dokumenty pozostałe

Pozostałe dokumenty planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej pułku lotniczego /litery G,H,I,J,K,L,Ł,M,N,O/ określają załączniki od 7-16.

Plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej podpisuje dowódca i szef sztabu i zatwierdza bezpośredni przełożony /dowódca dywizji lub dowódca Wojsk Lotniczych/.

2. Dokumenty pododdziałów i rzutów

Dla pododdziałów wchodzących organicznie w skład dywizji i pułków lotniczych opracowuje się instrukcje osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. W instrukcji takiej w formie teksutalnej ujmuje się:

a. Wymagania stałej gotowości bojowej.

b. Sposób zarządzania wyższych stanów gotowości bojowej.

c. Zadania pododdziału w zakresie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

d. Sposób i miejsce zbiórki oraz czasy wykonywania przedsięwzięć określonych stanów gotowości bojowej.

e. Sposób zabezpieczenia bojowego osiągania gotowości bojowej.

f. Sposób kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej.

g. Sposoby i terminy składania meldunków.

Do instrukcji załącza się:

a. Mapę z wrysowanym rozmieszczeniem pododdziałów i elementów zabezpieczenia oraz drogami przemarszu.

b. Rozliczenie sił i środków wg stanu ewidencyjnego i po przeprowadzeniu mobilizacji.

c. Sygnały alarmowe.

d. Inne zagadnienia wynikające z charakteru jednostki.

Dla rzutów naziemnego zabezpieczenia opracowuje się instrukcję zawierającą podobne zagadnienia, jak instrukcja pododdziału, ale z dostosowaniem ich do potrzeb i charakteru rzutów.

Rozkazy, wytyczne oraz plany i instrukcje osiągania wyż-

szych stanów gotowości bojowej przechowuje się u dowódców lub szefów sztabów jednostek, pozostałe u osób odpowiedzialnych za ich realizację.

VI. SZKOLENIE I KONTROLA GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Szkoleniem z gotowości bojowej powinni być objęci wszyscy żołnierze pułku lotniczego, a dane dotyczące tego szkolenia doprowadza się do nich w zakresie ich obowiązującym. Ponadto systematycznie szkoli się i zgrywa pododdziały, oddziały i związki taktyczne.

Rozróżnia się:

- szkolenie podstawowe;
- szkolenie doskonalące.

1. Szkolenie podstawowe

Celem szkolenia podstawowego jest teoretyczne i praktyczne przygotowanie poszczególnych żołnierzy do właściwego wykonywania czynności związanych z realizacją przedsięwzięć ujętych w planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Szkolenie to przeprowadza się w formie informacji, pokazu i musztry bojowej, w ramach programowego szkolenia na dany rok.

2. Szkolenie doskonalące

Celem szkolenia doskonalącego jest zgrywanie grup, zespołów oraz etatowych pododdziałów w czasie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Szkolenie to przeprowadza się w formie ćwiczeń zgrywających, szkieletowych, grupowych i treningów oraz praktycznych sprawdzianów stanu gotowości bojowej. Sprawdziany te i szkolenia organizują dowódcy wszystkich szczebli i realizuje się w ciągu roku około 5 na szczeblu kompanii, 2-3 na szczeblu dywizjonu, 1-2 na szczeblu pułku, 1-2 na szczeblu dywizji.

3. Zasady kontroli

Podstawowym celem kontroli gotowości bojowej jest określenie stopnia przygotowania poszczególnych pododdziałów do wykonania zasadniczych zadań związanych z osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej, a wynikających z ich przeznaczenia i specyfiki.

W czasie szkolenia w osiąganiu wyższych stanów w okresie pokojowym gotowości bojowej mogą być wprowadzane określone ograniczenia.

Gotowość bojową sprawdza się i ocenia w procesie szkolenia, inspekcji i kompleksowych kontroli, jak też w czasie kontroli mających wyłącznie na celu sprawdzenie stanu stałej gotowości i umiejętności terminowego przejścia do wyższych stanów gotowości bojowej.

Prawo zarządzania wyższych stanów gotowości bojowej dla celów szkoleniowych, z wprowadzeniem ograniczeń czasu pokojowego i prowadzenia kontroli w tym zakresie przysługuje wszystkim przełożonym w stosunku do podległych pododdziałów.

Kontrola obejmuje:

- utrzymywanie stałej gotowości bojowej;
- praktyczną realizację przedsięwzięć podwyższonej i pełnej gotowości bojowej.

Kontrole te powinny przebiegać w warunkach maksymalnie zbliżonych do rzeczywistych oraz na odpowiednim tle operacyjno-taktycznym i w połączeniu ze szkoleniami taktycznymi oraz taktyczno-bojowymi.

W czasie osiągania pełnej gotowości bojowej należy ściągać na jednodniowe ćwiczenia rezerwistów, a powoływanie ich z uruchomieniem akcji kurierskiej rad narodowych realizować w ramach przydzielonych limitów przez wyższe sztaby.

W poszczególnych działach należy oceniać:

a/w ramach utrzymania stałej gotowości bojowej;

- spełnienia wymagań dotyczących składu osobowego i przygotowania go do wykonania zadań i funkcji;
- stanu uzbrojenia i sprzętu technicznego gotowego do użycia;
- sprawności technicznej i przydatności użytkowej zapasów nienaruszalnych;

b/w ramach wykonania przedsięwzięć podwyższonej gotowości;

- przygotowanie sił i środków do realizacji przewidzianych zadań bojowych;
- przygotowanie sztabów /stanowisk dowodzenia/ do kierowania osiąganiem gotowości bojowej;
- osiągnięcia gotowości do opuszczenia miejsc stałej dyslokacji i przygotowania sił i środków do obrony przeciwlotniczej do wykonania zadań bojowych;

- załadowanie i przygotowanie do rozśrodkowania zapasów środków materiałowych;

- rozkonserwowanie i przygotowanie do użycia uzbrojenia i sprzętu technicznego;

- maskowanie i rozśrodkowanie jednostek oraz zorganizowanie obrony ludzi i sprzętu;

c/ w ramach wykonania przedsięwzięć stanu pełnej gotowości;

- osiągnięcie zdolności do niezwłocznego wykonania zadań bojowych i rozśrodkowanie sił i środków na lotniskach:stałym, zapasowym oraz w zasadniczym rejonie alarmowym;

- zorganizowanie polowego systemu dowodzenia i terminowe wyprowadzenie sztabu w warunki polowe;

- dokonanie mobilizacyjnego rozwinięcia pułku;

- wykonanie rozbudowy inżynieryjnej zasadniczych rejonów alarmowych;

- zorganizowanie rzutów naziemnego zabezpieczenia.

VII. PRAKTYCZNE OSIĄGANIE WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

1. Organizacja systemu alarmowego

System ten przeznaczony jest do alarmowania i ostrzega - nia.

Alarmowanie jest to natychmiastowe wprowadzenie w życie decyzji dotyczących osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, operacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych oraz ochrony przed uderzeniami, skażeniem promieniotwórczym, chemicznym i zakażeniem biologicznym.

Ostrzeganie jest to uprzedzenie wojsk o niebezpieczeń - stwie napadu z powietrza, groźbie skażenia promieniotwórcze - go, chemicznego i zakażenia biologicznego.

System alarmowy opiera się na garnizonowych ośrodkach alarmowania połączonych między sobą oraz na dyżurnych służ - bach operacyjnych.

Podstawowymi połączeniami są linie telefoniczne, nato - miast łączność radiowa jest elementem dublującym.

Do alarmowania i ostrzegania służą odpowiednie hasła. Ha- sła te stosuje się dla podkreślenia ważności przesłanej infor- macji.

2. Alarmowanie stanów osobowych o wprowadzeniu określo - nego stanu gotowości bojowej

Wyższe stany gotowości bojowej mają prawo zarządzić:

- Minister Obrony Narodowej;
- Szef Sztabu Generalnego;
- osoby upoważnione przez ministra lub szefa sztabu;
- dowódcy wszystkich szczebli od dowódcy samodzielnego pododdziału w przypadku stwierdzenia zagrożenia lub napadu nieprzyjaciela na rejon rozmieszczenia.

Sygnały o wprowadzeniu wyższych stanów gotowości przeka- zywane są przez dyżurną służbę operacyjną od Sztabu General - nego począwszy, a skończywszy na samodzielnym pododdziale.

Dyżurne służby operacyjne posiadają tablice sygnałowe umożliwiające wprowadzenie wyższych stanów gotowości bojowej. Ponadto służby te posiadają tablice sygnałowe do prowadzenia treningów alarmowania.

W celu sprawnego przebiegu alarmowania i ostrzegania zorganizowany jest tzw. garnizonowy system alarmowania, który może działać w dwóch zasadniczych kierunkach:

- wg podległości organizacyjnej, uznającej zasadę powiadamiania podwładnego przez przełożonego;
- wg rozmieszczenia terytorialnego, w którym określone związki operacyjne, taktyczne i oddziały posiadają obowiązek powiadamiania położonych w pobliżu związków taktycznych, oddziałów lub samodzielnych pododdziałów.

Po otrzymaniu sygnału i jego rozkodowaniu dyżurny oficer operacyjny pułku alarmuje zainteresowane pododdziały lub też cały oddział o wprowadzeniu określonego stanu gotowości bojowej. Do tego celu wykorzystuje telefon, gońców i umówione sygnały dźwiękowe.

Dla zapewnienia sprawnego i szybkiego alarmowania oficer dyżurny posiada odpowiedni plan alarmowania, w którym są ujęci: kadra kierownicza pułku, pododdziały i elementy alarmowe przez niego. W planie tym są ujęte pozostałe komórki odpowiadające za alarmowanie systemem łańcuszkowym, to znaczy kogo mają zaalarmować po otrzymaniu sygnału od nadrzędnej służby. Oficer dyżurny posiada też na stanowisko urządzenie TESA, przy pomocy którego jednocześnie może powiadomić wszystkich posiadających aparaty telefoniczne.

Do kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej dyżurny służby operacyjnej oprócz instrukcji alarmowej posiada wykaz kolejności czynności, które ma wykonać po otrzymaniu sygnału.

Sposób i kolejność alarmowania stanu osobowego pułku lotniczego obrazuje załącznik nr 17.

Po zarządzeniu określonego stanu gotowości bojowej na stanowisko dowodzenia przybywa przede wszystkim zespół kierowania osiąganiem gotowości bojowej i przejmuje kierowanie tym procesem. Zespół ten powinien się składać z przedstawicieli sztabu, personelu latającego, dywizjonu dowodzenia lotami, dywizjonu technicznego i batalionu zaopatrzenia oraz batalionu radiotechnicznego /tylko w pułkach lotnictwa myśliwskiego/.

Zespół ten posiada na SD:

- harmonogram osiągania wyższych stanów gotowości bojowej,

w którym oprócz norm czasowych przewidziane jest miejsce na wpisanie faktycznego czasu osiągnięcia gotowości bojowej;

- stan sił i środków z jednoczesnym podziałem na poszczególne rzuty;

- tablicę działań bojowych, na której oprócz rubryk obrazujących wykonanie zadania bojowego znajduje się wykaz aktualnego składu bojowego personelu latającego.

Gdy pułk ma zadanie przyjęcia dowodzenia dywizją na zapasowym dotychczasowym stanowisku dowodzenia, musi posiadać wyżej wymienione tabele, obrazujące nie tylko dane dotyczące oddziału ale też związku taktycznego.

Po wprowadzeniu pełnej gotowości bojowej na stanowisko dowodzenia udają się oficerowie dowództwa i sztabu przewidziani do kierowania osiąganiem gotowości bojowej. Dowództwo przejmuje wtedy kierowanie działalnością pułku. Część oficerów z zespołu kierowania udaje się do rejonów osiągania gotowości bojowej pododdziałów, gdzie nadzoruje tok osiągania gotowości bojowej i udziela pomocy.

3. Praktyczne osiąganie wyższych stanów gotowości bojowej

Po otrzymaniu sygnału o osiąganiu podwyższonej gotowości bojowej poszczególne pododdziały wykonują skrycie przedsięwzięcia przewidziane dla nich w tym okresie. Na dotychczasowe stanowisko dowodzenia udaje się zespół kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości, która kieruje osiąganiem tego stanu gotowości bojowej, zbiera dane o osiągnięciu gotowości lub też wykonania określonych przedsięwzięć. Po przybyciu dowódcy składa meldunek i wykonuje jego polecenia.

Po otrzymaniu sygnału o wprowadzeniu pełnej gotowości bojowej lub też ogłoszeniu alarmu bojowego wszyscy żołnierze pułku wykonują szybko czynności określone w planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej pułku, w instrukcjach osiągania gotowości bojowej pododdziałów. Pobierają nakazane oporządzenie i uzbrojenie i udają się do przewidzianych miejsc pracy czy zbiórki. Kierowcy podjeżdżają samochodami do nakazanych miejsc załadowania, do wyznaczonych dysponentów lub też wykonują inne przewidziane dla nich zadania.

Samoloty zostają rozśrodkowane, zamaskowane /o ile nie nastą-

piło to wcześniej/. załadowane określonym ładunkiem bojowym . Piloci zajmują miejsca w kabinach. Dowódcy poszczególnych pod- oddziałów, rzutów i elementów utrzymują kontakt ze stanowis - kiem dowodzenia i przekazują terminowe meldunki natychmiast po wykonaniu określonego przedsięwzięcia.

Dowództwo i sztab nadzorują i kontrolują terminowe i ja - kościowe wykonanie planowanych przedsięwzięć.

VIII. KIEROWANIE OSIĄGANIEM WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

W czasie kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej dowództwo i sztab opiera się na "Planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej pułku" oraz na danych zobrazowanych na odpowiednich planszach na dotychczasowym stanowisku dowodzenia pułku. Podstawowym zadaniem tych oficerów w tym okresie jest dopilnowanie, aby wszystkie sygnały i polecenia dotarły do zainteresowanych pododdziałów, rzutów i elementów ; nadzorowanie nad właściwą i terminową realizacją zaplanowanych przedsięwzięć; dokonywanie doraźnych zmian w przypadku zakłóceń w przebiegu osiągania gotowości bojowej oraz terminowe osiąganie gotowości bojowej pułku do wykonania przewidzianych dla niego zadań.

A. W okresie osiągania stanu podwyższonej gotowości bojowej, szczególną uwagę należy zwrócić na:

- uruchomienie alarmowania zainteresowanych pododdziałów i wysłanie gońców do rezerwistów powoływanych w trybie alarmowym;
- wykonanie wszystkich przedsięwzięć zgodnie z planem, w ustalonych terminach i w sposób nie demaskujący wykonanie tego przedsięwzięcia, a przede wszystkim sformowanie UKLZ, jego przemarszu i osiągnięcia gotowości bojowej KLZ do przyjęcia rzutu bojowego oraz powołanie rezerwistów trybem alarmowym;
- ustalenie i uwzględnienie wszelkich ograniczeń, jakie zostały wprowadzone przez przełożonego;
- uaktualnienie planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- wydawanie odpowiednich poleceń podczas różnego rodzaju zakłóceń toku osiągania stanu podwyższonej gotowości bojowej ;
- udzielanie niezbędnych wytycznych dotyczących zmian w osiąganiu gotowości bojowej i innych nie przewidzianych w planach, a niezbędnych do wykonania ze względu na zaistniałą sytuację;
- zorganizowanie przyjmowania i przekazywania meldunków przez zespół kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej;

- wykonanie przedsięwzięć zapewniających sprawne przeprowadzenie mobilizacji.

B. W okresie osiągania pełnej gotowości bojowej szczególną uwagę zwrócić na:

a/ terminowe uruchomienie alarmowania i dotarcie sygnału do wszystkich pododdziałów;

b/ określenie wariantu osiągania pełnej gotowości bojowej;

c/ dokonanie niezbędnych korekt w planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;

d/ udzielenie terminowych i pełnych wytycznych dotyczących zmian w osiąganiu pełnej gotowości bojowej;

e/ kontrolę terminowego i jakościowego wykonania przedsięwzięć stanu pełnej gotowości, a wśród nich przede wszystkim:

- rozwinięcie zapasowego systemu dowodzenia;
- osiągnięcie gotowości bojowej eskadr lotniczych;
- sformowanie i wyprowadzenie do zasadniczego rejonu alarmowego czołówki zabezpieczenia, a później pozostałości I rzutu naziemnego zabezpieczenia;
- przeprowadzenie uzupełnienia pododdziałów ludźmi i sprzętem trybem normalnym;
- ukompletowanie II rzutu naziemnego zabezpieczenia;
- zorganizowanie obrony naziemnej i przeciwlotniczej lotnisk;

f/ osiągnięcie gotowości do niezwłocznego wykonania zadań bojowych;

g/ osiągnięcie gotowości do przejęcia dowodzenia dywizją /jeden pułk/;

h/ sprawne przebazowanie 1-2 eskadr na lotnisko zapasowe;

i/ dowodzenie działaniami w systemie OPK.

C. Kierowanie osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej realizuje się z dotychczasowego stanowiska dowodzenia/DSD/, z zapasowego dotychczasowego stanowiska dowodzenia /ZDSD/ i z zapasowego stanowiska dowodzenia /ZSD/.

Z DSD kieruje się pułkiem od momentu podania sygnału na osiąganie określonego stanu gotowości bojowej aż do czasu osiągnięcia gotowości bojowej przez ZDSD.

Z ZDSD kieruje się od chwili przybycia na nie dowódcy pułku. Dowódca dowodzi przy pomocy grupy dowodzenia składających się z oficerów sztabu i pododdziałów pułku.

Z ZSD kieruje się siłami bazującymi na lotnisku zapasowym. Ponadto jest ono w gotowości do przyjęcia dowodzenia pułkiem. Z ZSD dowodzi I zastępca dowódcy pułku ds. liniowych wraz z grupą dowodzenia składającą się z oficerów: operacyjnego i kierunkowego, nawigatora naprowadzenia i oficera ze stanowiska dowodzenia pułku.

Dywizja dowodzi pułkami ze swych DSD i ZDSD na podobnych zasadach jak pułk.

Przejęcie dowodzenia przez ZDSD pułku odbywa się w sposób następujący. Najpierw zostaje skierowana na nie grupa przygotowawcza, która je przygotowuje do pracy . /rozwinięcie środków dowodzenia, sprawdzenie łączności, zorganizowanie miejsc pracy/. Następnie na ZDSD przechodzi grupa dowodzenia /szef sztabu, II zastępca ds. liniowych i grupa dowodzenia / i po przyjęciu dowodzenia przestaje pracować DSD i dowódca przejeżdża na ZDSD, skąd dowodzi dalej osiąganiem gotowości bojowej i działaniami w systemie OPK.

Na stanowiskach dowodzenia eskadr znajduje się radiotelefon i telefony i tą drogą dowodzi się nie tylko eskadrami technicznymi i lotniczymi, ale także obroną naziemną.

Kierowanie rzutami realizują dowódcy rzutów przy pomocy radiotelefonów, radiostacji KF małej mocy i telefonicznie. Dowódcy rzutów przy pomocy tych środków utrzymują łączność z pracującym w tym czasie SD /DSD lub ZDSD/.

Z A K O Ń C Z E N I E

Z przytoczonych informacji i danych wynika, że utrzymywanie stałej i uzyskanie możliwości przejścia do wyższych stanów gotowości, tj. do podwyższonej i pełnej wymaga dużego wkładu pracy przygotowawczej, czynienie wielu zabiegów i wykonywanie określonych przedsięwzięć.

Dowódca pułku odpowiada za utrzymanie podległych sił i środków w stałej gotowości i na uzyskanie możliwości terminowego przejścia do wyższych stanów gotowości bojowej.

Wszystkie przedsięwzięcia dotyczące wyższych stanów gotowości bojowej posiadają odpowiednie normy czasowe, są doprowadzane do zainteresowanych w stopniu potrzebnym im do: wykonania przewidzianych dla nich zadań. W planie osiągania wyższych stanów gotowości bojowej i w instrukcjach gotowości bojowej określone są normy materiałowe zapewniające przejście do podwyższonej i pełnej gotowości bojowej i uzyskanie możliwości niezwłocznego wykonania zadań bojowych.

Każde ogniwo w tym systemie gotowości bojowej posiada odpowiednią wagę i od każdego oddzielnie uzależnione jest terminowe przejście do wyższego stanu gotowości bojowej. Dlatego też poważne znaczenie posiada systematyczne szkolenie w tym zakresie i zgrywanie wszystkich pododdziałów w osiąganiu pełnej gotowości bojowej pułku. Szkolenia te powinny być poprzedzone dokładnym przypomnieniem obowiązków funkcyjnych poszczególnych żołnierzy, a ponadto po każdym wcielaniu żołnierzy, jak też i po dokonaniu zmian w zasadach osiągania wyższych stanów gotowości bojowej należy przeprowadzać szkolenia, doprowadzając do poszczególnych żołnierzy i szczebli dowodzenia dane niezbędne potrzebne i ograniczając do niezbędnego minimum liczbę osób znających cały plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

Dokładnie też należy przestrzegać codziennego/na szczeblu pododdziału i służby/ i dekadowego /na szczeblu pułk - pododdział/ aktualizowania dokumentacji gotowości bojowej.

Podobnie również należy dbać o utrzymywanie systemu mobilizacyjnego w ciągłej gotowości do przyjęcia rezerwistów i samochodów z gospodarki narodowej oraz troszczyć się ciągle o

wysoki stan techniczny sprzętu bojowego i pomocniczego.

W tym właśnie kierunku powinny iść poczynania dowódców, a nawet pojedynczych żołnierzy, gdyż nie ma dla nas sprawy ważniejszej od terminowego osiągnięcia możliwości wykonania zadań bojowych.

W skrypcie zaprezentowane zostały podstawowe sprawy dotyczące stanów gotowości bojowej pułku lotniczego. Aby je sobie w pełni przyswoić nie tylko należy dokładnie zapoznać się z niniejszym skryptem ale także sięgnąć do skryptów specjalistycznych, a wśród nich szczególnie Katedry Zabezpieczenia Wojsk Lotniczych. Uzyskane tą drogą wiadomości będą nie tylko przydatne w czasie przerabiania ćwiczenia z gotowości bojowej, ale przede wszystkim do praktycznej działalności w jednostkach lotniczych.

OPRACOWAŁ:
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI LOTNICTWA

/-/ ppłk dypl. mgr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

Wykonano w 60 egz.
Egz. nr 1-60-bibl.tajna spec.
znaczenia
Wyk. ppłk JABŁOŃSKI
Druk Jeznach, dn. 21.11.73 r.
nr ks. 002012/004073/WW.
brudn. nr 9/007/73.

B I B L I O G R A F I A:

1. Rozkaz dowódcy Wojsk Lotniczych w sprawie osiągania wyż - szych stanów gotowości bojowej. 1973

2. Wytyczne szefa sztabu Wojsk Lotniczych do planowania i organizacji osiągania wyższych stanów gotowości bojowej.

3. "Instrukcja pełnienia dyżurów bojowych oraz użycie środków dyżurnych w systemie obrony powietrznej kraju". Biblioteka tajna specjalnego znaczenia nr 00871.

4. Płk dypl. Jerzy GÓRAL - "Podstawowe problemy gotowości bojowej". Biblioteka szkoleniowa nr 020436.

"ZATWIERDZAM"
DOWÓDCA DLSzR

Załącznik nr 1

Dnia ..... 1973 r.

TAJNE SPEC.ZNACZENIA

Egz. pojedynczy

P L A N

OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ plmsz

SZEF SZTABU plmsz

Dnia ..... 1973 r.

DOWÓDCA plmsz

Dnia ..... 1973 r.

UWAGA: Plany osiągania wyższych stanów gotowości bojowej pułków samodzielnych zatwierdza dowódca wojsk lotniczych.

Załącznik nr 2

TABELA NORM CZASOWYCH OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Nazwa jednostki /rzutu/	Długość kolumny w km	Długość drogi marszu w km	Numery rejonów alarmowych	Czas opuszczenia miejsca stałej dyslokacji		Czas osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej								
						Czas osiągania stanu pełnej ze stanu stałej gotowości bojowej						Ze stanu podwyższonej gotowości bojowej		
						Bez uzupełnienia do etatu "W"			Z uzupełnieniem do etatu "W"			W miejscu stałej dyslokacji	W rejonie alarmowym	
				St.Gb.	Pd.Gb.	W miejscu stałej dyslokacji	W rejonie alarmowym		W miejscu stałej dyslokacji	W rejonie alarmowym			Latem	Zimą
							Latem	Zimą		Latem	Zimą			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Załącznik nr 3

STAN I POZIOM WYSZKOLENIA PERSONELU LATAJĄCEGO I STAN SPRZĘTU BOJOWEGO

Lp.	Pododdział	Stan i poziom wyszkolenia pilotów				Z tego:					Typy samolotów i ich sprawność							
											Lim-6 bis		UtMiG-15		TS-8		AN-2	
		DZWA	DTWA	NZWA	NTWA	szpital	podróż służb.	urlop	WOSzK	w jednostce	spr.	nie-spr.	spr.	nie-spr.	spr.	nie-spr.	spr.	nie-spr.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Załącznik nr 4

STAN I PODZIAŁ STANU OSOBOWEGO

L. p.	RODZAJ RZUTU		SZTAB					DIWIZJON TECHNICZNY					DIWIZJON DOWODZENIA LOTAMI					BATALION ZAOPATRZENIA					R A Z E M				
			Ofic.	Podofic. sł. zaw.	Podofic. sł. zas.	Szereg.	Razem	Ofic.	Podofic. sł. zaw.	Podofic. sł. zas.	Szereg.	Razem	Ofic.	Podofic. sł. zaw.	Podofic. sł. zas.	Szereg.	Razem	Ofic.	Podofic. sł. zaw.	Podofic. sł. zas.	Szereg.	Razem	Ofic.	Podofic. sł. zaw.	Podofic. sł. zas.	Szereg.	Razem
1	2		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
1	I rzut naziemnego zabezpieczenia	Czołówka zabezp.																									
		Pozostałość: Część sił i środków etatu pokojowego																									
		Pozostałość: Uzupełnienie trybem alarmowym																									
		Razem																									
2	II rzut naziemnego zabezpieczenia	NKLZ																									
		UKLZ																									
		Pozostałość: Część sił i środków etatu pokojowego																									
		Pozostałość: Uzupełnienie trybem normalnym																									
		Razem																									
3	KLS																										

UWAGA: W pułku lotnictwa myśliwskiego dojdzie jeszcze batalion radiotechniczny.

57

Załącznik nr 5

STAN I PODZIAŁ ŚRODKÓW ZABEZPIECZENIA

Środki materiałowe								Środki zaopatrzenia								Środki ubezpieczenia lotów						Środki radiotechniczne			Środki radiowe			
Paliwo F-2	Benzyna B-95/135	Benzyna B-91	Naboje do NR-23	Naboje do N-37	Bomby	Pociski R-3S	Pociski S-5K /m/	Dystrybutory paliwowe	Dystrybutory powietrzne	Dystrybutory tlenowe	Rozruszniki	Samochody transportowe	Holowniki	Pojazdy pozostałe	Razem samochodów	Radiolatarnie	Radiozamierniki	Latarnia lotniskowa KNS	Reflektory AFM	Urządzenia elektroświetlne	Radiolokacyjny system lądowania	Radiolokator "Jawor"	Radiolokator P-15	Radiowysokościomierz PRW-11	Radiostacja KF	Radiostacja UKF	Ruchomy węzeł łączności RWŁ	Aparatura radiowa odbiorcza ARO
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

UWAGA: 1. Rubryki 1 i 2 takie same jak w załączniku nr 4 /lub też ta tabela może być przedłużeniem tabeli określonej w tym załączniku/.

2. W tabeli podano uzbrojenie typowe dla plmsz. W oddziałach innych rodzajów lotnictwa rubryki te ulegną zmianie.

Załącznik nr 6

HARMONOGRAM ZASADNICZYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ POSZCZEGÓLNYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Lp.	Treść przedsięwzięcia	Czas osiągnięcia w okresach			Odpowiedzialny	Uwagi
		Osiąganie Pd. Gb. ze St. Gb.	Osiąganie Pł. Gb. z Pd. Gb.	Osiąganie Pł. Gb. ze St. Gb.		
1	2	3	4	5	6	7
	A. W okresie osiągania stanu podwyższonej gotowości					
1						
2						
	B. W okresie osiągania stanu pełnej gotowości					
1						
2						

Załącznik nr 7

8

SKŁAD SIŁ I ŚRODKÓW WYDZIELONYCH DO ZABEZPIECZENIA MOBILIZACJI
ORAZ ILOŚCI UZUPEŁNIENIA WCIELANEGO DO POSZCZEGÓLNYCH PODODDZIAŁÓW

Nazwa pododdziału	Wydziela na zalążki lub do wykonania prac					Uzupełnienie powoływane w trybie alarmowym					Czas wydzielenia i wykorzystanie sił i śr.		Dla kogo wydzielono
	Ludzie			Samochody		Ludzie			Samochody				
	ofic.	pod-ofic.	szer.	cięż.	spec.	ofic.	pod-ofic.	szer.	cięż.	spec.	od	do	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

ZABEZPIECZENIE OBIEKTÓW GARNIZONU I WYJŚCIE JEDNOSTKI DO REJONU ALARMOWEGO

Rodzaj zabezpieczenia	Sposób zabezpieczenia	Wydzielone siły i środki			Odpowiedzialny za wykonanie	Czas wykonania /w stos. do "G"/
		Ilość pod-oddz.	Ilość sił	Ilość środków		
1	2	3	4	5	6	7

a. Organizacja zabezpieczenia koszar i wyjście z garnizonu:

- organizacja ochrony koszar i obiektów garnizonu /warty, ubezpieczenia itp./;
- organizacja zabezpieczenia wyjścia z koszar i garnizonu /wydzielone grupy do ewakuacji sztabu, zapasów materiałowych itp./;
- organizacja ochrony zapasów materiałowych pozostawionych w garnizonie;
- organizacja przekazania koszar i pozostawionego mienia wojskowego;
- organizacja przekazania nadwyżek materiałowych; oraz dokumentów tajnych;
- dowóz kadry i żołnierzy rezerwy do rejonu alarmowego;
- ewakuacja chorych do szpitali.

b. Organizacja regulacji ruchu

Numery dróg dojazdu	Posterunki regulacji ruchu		Nazwa pod-oddziału wystawiającego regulację ruchu
	Numery	Skład	
1	2	3	4

1. Czas wystawienia regulacji ruchu przez ..... od G ÷ G.
2. Wydzielone pojazdy dla regulacji ruchu.
3. Posterunki oficerskie nr .....

c. Organizacja kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej:

- organizacja zespołu kierowania osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej;
- sposób kierowania procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- organizacja łączności dowodzenia /schematy łączności radiowej, przewodowej, ruchomymi środkami/.

Załącznik nr 9

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA

Rodzaj zabezpieczenia	Zadanie zabezpieczenia	Organizowane elementy		Nazwa poddziału wydzielającego siły i śr.	Odpowiedzialny za wykonanie	Czas działania od "G"
		Nazwa	Skład			
1	2	3	4	5	6	7
	a. W miejscu stałej dyslokacji					
	b. W czasie przegrupowania do rejonów alarmowych					
	c. W rejonie alarmowym					

UWAGA: W tabeli tej należy ująć następujące zagadnienia:

1. Rozpoznanie.
2. Obronę przed bronią masowego rażenia.
3. Obronę przeciwlotniczą.
4. Zabezpieczenie bojowe.
5. Zabezpieczenie inżynieryjne.
6. Maskowanie.
7. Obronę przeciwpożarową.
8. Zabezpieczenie tyłowe.

Załącznik nr 10

SYGNAŁY ALARMOWE

a. Sygnały powszechnego ostrzegania o zagrożeniu uderzenia z powietrza

Rodzaj sygnału	Treść sygnału przekazywana przez Polskie Radio, telewizję i przełożone służby dyżurne	Sposób doprowadzenia sygnału do pododdziałów i służb dyżurnych
1	2	3
Alarm powietrzny	Uwaga ! Uwaga ! ogłaszam alarm powietrzny dla	Telefonicznie: ogłaszam alarm powietrzny. Syreną: dźwięk modul. 3 min. Gong: szybkie bicie przez 3 min.
Uprzedzenie o skażeniach	Uwaga! Uwaga! około godz..... może nastąpić skażenie chemiczne /promieniotwórcze/ ..... z kierunku	Telefonicznie - pogotowie przed skażeniem
Alarm o skażeniach	Uwaga! Uwaga! ogłaszam alarm o skażeniach chemicznych /promieniotwórczych/ dla	Telefonicznie: ogłaszam alarm chemiczny /promieniotwórczy/. Syreną: dźwięk przerywany przez 3 min. Gong: szybkie bicie w gong przez 3 min. z przerwami
Odwołanie alarmu	Uwaga! Uwaga! odwołuję alarm ..... /rodzaj/ dla	Telefonicznie: odwołuję alarm /rodzaj/. Syreną: dźwięk ciągły przez 3 min.

b. Sygnały alarmowania wojsk pododdziałów przebywających w rejonach czasowego pobytu

Ustalają i przekazują podległym siłom dowódcy oddziałów i związków taktycznych.

Załącznik nr 11

NORMY I URZUTOWANIE NIENARUSZALNYCH ZAPASÓW MATERIAŁOWYCH

Rodzaj środków	Jedn. miary	W pododdziałach			W transporcie oddziału	Ogółem w oddziale	UWAGI:
		Przyżołnierzu	Na sprzęcie	W transporcie			
1	2	3	4	5	6	7	8
a. Ruchome							
b. Doraźne							
Razem							

Załącznik nr 12

ORGANIZACJA WYPROWADZENIA SZTABU I POPODDZIAŁÓW DO REJONU ALARMOWEGO

Opracowuje się na planie miasta lub szkicu, nanosząc:

- miejsce zakwaterowania pododdziału i rozmieszczenie pojazdów mechanicznych;
- bramy wyjazdu z koszar oraz ich nazwy /numery/;
- posterunki regulacji ruchu /wewnętrzne/;
- miejsce pracy grup kierowania procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- rozmieszczenie punktu kontrolno-informacyjnego, punktu kierowania mobilizacją, punktu rozdziału transportu i innych elementów zabezpieczenia mobilizacyjnego.

W legendzie podaje się:

- schemat łączności dla grupy kierowania procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- wykaz pododdziałów wychodzących przez poszczególne bramy.

Załącznik nr 13

PLAN EWAKUACJI

ZAPASÓW MATERIAŁOWYCH PODODDZIAŁÓW I MAGAZYNÓW STAŁYCH

Mapa 1:50 000

Nazwa ewakuowanych zapasów	Ilość ton	Nazwa pododdziału, dla którego przeznaczone są ewakuowane zap.	Skąd ewakuuje się zapasy. Miejsce ich przechowywania	Odległość w km do miejsca składowania	Siły i środki wydzielone do ewakuacji						Wydzielona ochrona ewakuowanych zapasów		Czas jednego samochodu - rejsu	Potrzebna ilość samochodów - rejsów	Czas ewakuacji			Stanowisko służbowe odpowiedzialnego za ewakuację
					Środki transportowe				Ludzie						Ogólny w godz.	Operacyjny od - do	Astronomiczny od - do	
					Ilość	Marka Typ	Ład.sam. w tonach	Skąd Czas wydzielenia	Ilość	Skąd Czas wydzielenia	Ilość	Skąd Czas wydzielenia						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Załącznik nr 14

INŻYNIERYJNA ROZBUDOWA ZASADNICZEGO REJONU ALARMOWEGO

Elementy inżyn. rozbudowy	Czas /G+/		Ilość pracy na poszczególne pododdziały			Odpowiedzialny
	Rozpoczęcie	Zakończenie	bzaop	ddowl	dt	
1	2	3	4	5	6	7

Załącznik nr 15

TERMINY I SPOSOBY SKŁADANIA MELDUNKÓW

Rodzaj meldunku	Treść meldunku	Sposób przekazania	Czas złożenia /G+/		Odpowiedzialny
			Planow.	Faktycz.	
1	2	3	4	5	6

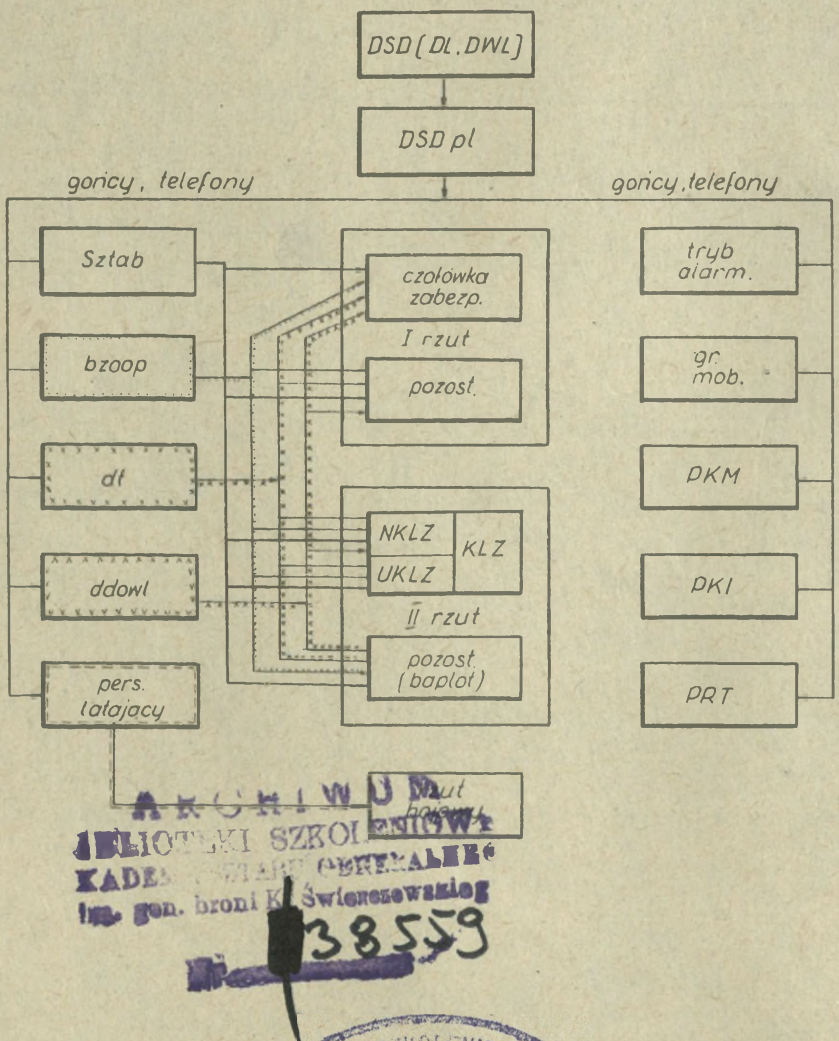
Załącznik nr 16

DOKUMENTY ŁĄCZNOŚCI

1. Schemat łączności przewodowo-radioliniowej /na mapie 1:50 000/.
2. Tabela kryptonimów i adresów radiowych oraz sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych.
3. Wykaz łączy telekomunikacyjnych zestawionych przez resort łączności.
4. Schemat łączności radiowej.
5. Tabela danych radiowych.
6. Tabela danych radioliniowych i radiotelefonicznych.
7. Plan wymiany przesyłek pocztowych.
8. Rozliczenie sił i środków łączności.

Załącznik nr 17

SYSTEM ALARMOWANIA I ORGANIZACJA OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOŁ
KADE
im. gen. broni K. Świerczewskiego
38559